

ת"פ (חיפה) 4018/05 - משה אבדלחק נ' מדינת ישראל - המרכז לגביית קנסות אגרות והוצאות

ת"פ (חיפה) 4018-05 - משה אבדלחק נ' מדינת ישראל - המרכז לגביית קנסות אגרות והוצאות ואח'מחוזי חיפה
ת"פ (חיפה) 4018-05
משה אבדלחק
נגד

1. מדינת ישראל - המרכז לגביית קנסות אגרות והוצאות

2. אחסאן רוחאנה

בית המשפט המחוזי בחיפה

[03.12.2024]

כבוד השופט גיל קרזבום

החלטה

1. לפניי בקשת רשות לערער על החלטתי מיום 25/9/24 במסגרתה התקבלה באופן חלקי בקשת המבקש לביטול תוספת ריבית הפיגורים.

כללי

2. בתאריך 22/6/05 נדון המבקש בגין עבירות של גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, והחזקת סכין, ל-4 שנות

מאסר לריצוי בפועל, 18 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי כספי בסך 10,000 ₪ לטובת המשיב 2 (המתלונן בתיק).

בתאריך 25/12/23 הגיש המבקש בקשה לביטול תוספת הפיגורים שהצטברה בגין אי תשלום מלוא סכום הפיצוי

במועד. התקיים דיון בבקשה והצדדים אף השלימו טיעונים בכתב.

בתאריך 25/09/24 ניתנה החלטה בבקשה כדלקמן:

המבקש ישלם סך של 10,000 ₪ (להלן: "הסכום") וזאת עד ליום 01.06.2025.

ככל והסכום ישולם במועד יבוטל החוב והתיק ייסגר.

עד לתשלום הסכום המבקש ימשיך בהסדר התשלומים הנוכחי וכל תשלום במסגרת ההסדר ינוכה מהסכום.

ככל והמבקש לא ישלם את הסכום עד ליום 01.06.25 יעמוד על כנו מלוא סכום החוב ללא ניכוי תוספת הפיגורים,

קרי המצב יושב לקדמותו בהתאם להסדר התשלומים הקיים"

(להלן: "ההחלטה")

תמצית טענות הצדדים

3. לטענת המבקש ההחלטה על הפחתה חלקית של גובה ריבית הפיגורים שנותרה לתשלום ותשלומה בפרק זמן קצר, שמטרתה הייתה להטיב את מצבו של המבקש, אינה ניתנת ליישום על ידו, שכן המשמעות של ההחלטה כי התשלום החודשי יעמוד על יותר מ-1000 ₪ בחודש בעוד במסגרת הסדר החוב אשר הוטל על המבקש נקבע כי הוא ישלם 150 ₪ בלבד. המבקש חזר על טענתו לפיה המשיב 2 כבר פוצה בסכום קרן הפיצוי ואף מעלה מכר, והוא עצמו עומד בתשלומים חרף מצבו הכלכלי הקשה. לסיכום נטען, כי קיימת במקרה זה הצדקה לבחינה נוספת של השאלה האם יש מקום לביטול מלוא סכום ריבית הפיגורים שהתווספה לחוב הפיצוי.

4. המשיבה 1 מתנגדת לבקשה מהטעם שלא חל כל שינוי בנסיבות, ולא נפלה טעות בהחלטת בית המשפט אשר התחשב בנסיבותיו של המבקש, הפחית את הסכום, ואף פרס את חובו של המבקש. בנוסף ציינה כי המשיב 2 מתנגד לבקשה. הפנתה לפסיקה.

דיון והכרעה

5. סעיף 69(ג)(לחוק העונשין) קובע כי החלטה בבקשה לביטול תוספת פיגורים "ניתנת לערעור כהחלטה אחרת של אותו בית משפט בענין אזרחי, אם ניתנה רשות על כך מאת נותן ההחלטה". ר' בהקשר זה גם ע"פ 3130/04 ג'בארין נ' מדינת ישראל.

במסגרת הדיונים שקדמו להצבעה על סעיף 69(ג) נאמר: "הסמכנו את ידיו של מי שנתן את ההחלטה הראשונה שישקול אם המקרה ברור כל כך וחד משמעי שאין מקום לטעון לנסיבות סבירות או אם הוא רוצה לאפשר לאותו אדם שסירב לפטור אותו מהתוספת שאולי יביא את עניינו פעם נוספת ואז יכול להיות שאינסטנציה אחרת תפטור אותו" עמ' 1164 לדברי הכנסת ינואר 73 - ההדגשות שלי ג.ק).

יודגש, כי נוכח סופיות הדיון (ככל שהבקשה תדחה) יש לנהוג באופן ליברלי עת בית המשפט בוחן את הבקשה (ר' רע"א 7575/19 אמנון סמרה נ' מגדל אחזקות נדל"ן בע"מ).

6. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים החלטתי להיעתר לבקשה.

ראשית, עתירתו המקורית של המבקש לביטול תוספת הפיגורים התקבלה באופן חלקי כמפורט בס' 2 הנ"ל.

שנית, מדובר בהחלטה שניתנה בשיקול דעת, ולא בעניין חישובי מדויק או יישום הוראת חוק. בהתאם, לא מן הנמנע שערכאת הערעור תגיע למסקנה שונה על סמך אותם הנתונים שהיו בפניי.

כל זאת, ובהתחשב בעובדה שהחלטה בבקשת רשות הערעור הינה החלטה שאינה ניתנת להשגה, מצדיקים לטעמי את קבלת הבקשה.

7. לאור האמור לעיל ניתנת למבקש רשות ערעור.

8. להודיע לצדדים.

ניתנה היום, ב' כסלו תשפ"ה, 03 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.